

začeli o premembi postave skupščine, po kateri naj ona s starašinstvom vred ima postavodajno oblast. Kaj se pa je dalje godilo, ni še na drobno znano; to pa je po telegrafnih naznanilih gotovo, da je skupščina 22. dan t. m. terjala, naj se knez odpove vladarstvu. Knez je na to poprašal poročnike (konzule) unanjih vlad, kaj oni o tej zadevi mislijo; al oni so mu odgovorili, da nimajo od svojih vlad nobene oblasti, o tem mu kaj določnega svetovati. Na to se je knez zvečer podal v turško terdnjavo. Vsled tega je skupščina drugo jutro kneza vladarstva odstavila, češ, da je deželo brez vladarja pustil in pobegnil; ob enem pa je starega Miloša oklicala za kneza serbskega ljudstvu, ki je ta oklic z velikim veseljem sprejel. — To je posnetek iz mnogih časnikov, ki razglajajo to važno premembo serbskega vladarstva, ki se je že dolgo kuhala. Kako se bo izmotal ta novi politični klopčič, bomo še le zvedili.

Iz Italije. Veliki knez Konstantin je položil 14. dan t. m. v Nici temeljni kamen pravoslavni cerkvi, ki je bila s prostovoljnimi ruskimi darovi tu sozidana.

Iz Nemškega. Iz Berlina. Deržavni zbor se bo začel 12. januarja prihodnjega leta.

— Iz Kasel-a. — 16. dan tega mesca smo imeli čudno prikazen na nebu. Vse je letelo proti „kraljevim ulicam“ in kričalo: „gori, gori!“ — in res se je vidilo, kakor da bi cela bližna vas Iringshausen goréla; tudi gasivnice so se že na pot podale. Pa kaj je bilo? Ogenj ne, ampak le rudeči sončni žarki so se tako svetlo in čudno uperli v omenjeno vas, da so bili viditi kakor najstrašnejši požar; pol ure je terpelo to nenavadno sončno bliščenje, potem pa je zginilo.

Iz Francozkega. Rusovski veliki knez Konstantin je prišel 20. dan t. m. v Pariz, čez 2 dni pa ga je spet zapustil. Pravijo, da je imel izročilo, prihod svojega cara v poglavno francosko mesto za prihodnje poletje napovedati. Kako dolgo že hodi Aleksander v Pariz!

— Iz Pariza. Kakor smo že zadnjič povedali, je višja sodnija res 21. dan t. m. sodila grof Montalembertovo pravdo. Sodivnica je bila polna, da se je vse terlo. Advokata Dufaure in Berryer sta ga spet zagovarjala; od 11. ure dopoldne noter do 8. zvečer je terpela pravda; razsodba pa je bila ta-le: Višja sodnija je zaverгла sodbo prve sodnije v tem, da Montalembert ni kriv napada na občno pravico voljenja in na pravice deržavnega vladarja, sicer pa je poterdila prvo sodbo; vsled tega je znižala kazen tako, da namesto 6 mescov je Montalembert obsojen v ječo za 3 mesce, in da namesto 6000 frankov globe ima le 3000 plačati. Po tem takem bo grof šel v ječo in bo plačal 3000 frankov, ker ne mara za pomilostenje cesarjevo.

— V Aubenas-u se je primerila 15. dan t. m. strašna nesreča. Hiša ondašnjega kositarja Armand-a namreč se je pogreznila in mu šest otrok v enem hipu pobila. Njega, njegove žene in najstarejšega sina ni bilo doma.

Iz Angležkega. Nič več se ne sliši, da bi bili poslednje tri dni še ktereга dolžnika družbe „Fenis“ zaperli; duhovni so v cerkvah začeli pridigovati zoper prekucijno početje in to je pomagalo.

Iz Moldove in Valahije. Rogovljenja še nikakor ni konca ne kraja, in boljarji se kavsajo, kakor se morejo. Moldovskemu kajmakamu Manu-tu je bila nedavnej, kakor smo že povedali, skozi okno bomba veržena; doslej se še nič ni zvedilo, kdo je to storil, pa kajmakamovi zoperniki terdijo in natolcujejo, da je kajmakam sam tako zaigral, da bi vsaj uzrok imel, tistem na vrat stopiti, kateri se za narodne pravice potegujejo.

Iz Amerike. Iz zedinjenih deržav. Tadanji

predsednik ljudo-vlade zedinjenih deržav je odperl ondašnji deržavni zbor s sporočilom, katero bo dalo v Evropi marsikomu kaj misliti.

Národne pesmi iz Liburnije.

Kako je u raju.

Šetali su tri Božji anjelci
Okol dvora smilene Marie.
Smilujte se, smilena Mario!
Podajte nami ključe od raja,
Gremo vidit, kako je u raju,
Mili Bože! ali je u raju lipo.
Na sred raja sede tri mlade divojke:
Jedna češe žute kite svoje,
Druga pere bela lisca svoja,
Tretja šije belu ruhu svoju.
Ka j' česala žute kite svoje,
Taj' sirote lipo očesala,
S tim je mlada raja zaslužila; —
Ka je prala bela lisca svoja,
Ta j' sirote lepo umivala,
S tim je mlada raja zaslužila; —
Ka je šila belu ruhu svoju,
Ta j' sirote lipo obukala,
S tim je mlada raja zaslužila.

Kako je u paklu.

Šetali su tri Božji anjelci
Mimo dvora smilene Marie.
Smilujte se, smilena Mario!
Podajte nami ključe od pakla,
Gremo vidit, kak j' u pakli gerdo.
V pakli gore tri mladi junaci:
Jednom gore noge do kolena,
Drugom gore ruke do ramena,
Tretjom gori telo do očima.
Kemu gore noge do kolena,
On je silom tuje blago zimal, —
Kemu gore ruke do ramena,
On je tukal oca starca svoga, —
Kemu gori telo do očima,
Je prevaril viru devojačku.

Zapisal J. Volčić.

 Današnjim „Novicam“ je s kazalom vseh važniških sostavkov vred pridjan tudi zavitek in glavni list po stari navadi. — In tako jemljemo slovó od častitih vseh bravcov svojih! Slovó to pa nam ne dela težkega serca, ker kmali spet, ako Bog dá, se bomo združili, — mi, da bomo pisali, Vi, da bote brali. Le staro leto gré tedaj h koncu, ne pa terdna naša volja, tudi v novem letu s pripomočjo rodoljubnih naših prijatlov vsem bravcom kar koli bo moč vstreči v vseh razdelkih, kateri so predmet našega lista. Če je obsežek letošnjega tečaja sopet tak, da bo vreden v bukve vezan in shranjen biti v versti svojih petnajsternih starejih bratov, nam je to najdražje vezilo!

Pogovori vredništva. Gosp. J. K—c v K. p: — Vaše vprašanje zavolj vlažnih hiš bomo skusili rešiti berž ko bo moč. Radi bi Vam spolnili tudi drugo prošnjo zavolj izhajanja „Novic“, pa ne gré, ker ravno za tega voljo, da tudi daljni naši naročniki, kateri največ časa za branje v nedeljah imajo, saj gotovo do nedelje dobivajo „Novice“ v roke, se nam berž izpervega, ko so začele enkrat v tednu izhajati, je ravno sreda naznanila za najpripravišni dan izhajanja; v saboto izdajane pa že drugi dan (v nedeljo) nikakor ne morejo biti povsod.